

РЕШЕНИЕ

№ 5911

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **168** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от И. Й. И. против принудителна административна мярка „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“, приложена на 17.12.2022г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “Принудително преместване на МПС на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на наложените мерки поради допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Подателят твърди, че няма извършено нарушение, тъй като автомобилът е бил паркиран на необозначено като зелена зона място, пред входа на гаража на неговия дом в [населено място], [улица]. Поради това незаконосъобразно се явява и последващото действие по принудително преместване на автомобила.

Ответниците по жалбата – Р. С., контролър автомобилен транспорт, той и шофьор в ЦГМ ЕАД и С. М.-инспектор контрол паркиране в ЦГМ, чрез процесуален представител-адв.Г., изразяват становище за неоснователност на жалбата. По съображения за законосъобразност на наложените от компетентен орган ПАМ моли жалбата срещу нея да бъде отхвърлена.

От фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен, в законоустановения срок, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта: Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед No CO18PD- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на предоставените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Страните нямат спор за това, че на 17.12.2022г. лек автомобил „Пежо 206“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил неправилно паркиран на [улица], както и че същия е собственост на жалбоподателя И. И., който живее на същия адрес.

Спорът е доколко мястото, на което е бил паркиран попада в т.нар. Зелена зона” на платено почасово паркиране, подзона 33, район 21, [улица], жалбоподателя твърди, че процесното МПС е било паркирано от него върху място пред собствения му имот, а не върху паркомясто част от т.нар. платена зона за паркиране. Мястото, на което е било паркирано ППС се намирало между два гаража.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Със Заповед No COA20-РД95-502/29.12.2020. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед No CO18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”.

Съставеният Протокол на екипите скоби на паркираните автомобили на дата 17.12.2022г. сочи, че процесният автомобил е паркиран на същата дата, на [улица]в [населено място], в обхвата на “Зелена зона“. Протоколът има дата на съставяне и носи подписите на съставилите го лица. От него е виден номерът и марката на автомобила, датата и часът на поставяне на скобата. Посоченото непълно местоположение на процесния автомобил съдът счита за относимо възражение по материалната законосъобразност на ПАМ, но от обясненията на ответниците се установява, че автомобилът е бил паркиран на [улица]срещу №145, непосредствено до поставени антипаркинг стълбчета като по този начин попада в обхвата на зона за платено паркиране.

Процесната ПАМ е разпоредена при правилно приложение на материалния закон. Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно. Разпоредбата е императивна и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ с цел заплащане на цената за паркиране и на разходите по прилагане на техническото средство. Предвид нормата на чл.170, ал.1 АПК в тежест на ответника, като издател на акта, е възложено да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Доколкото принудителните административни мерки от този вид се издават чрез действие, за доказване на законосъобразността им са допустими всички доказателствени средства, включително и снимков материал, какъвто е приложен по преписката.

Съгласно чл. 99, ал. 1 от ЗДвП, в населените места собственикът или

администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Нормата на чл. 99, ал. 2 от ЗДвП, предвижда, че местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Според разпоредбата на НОДТСО обхватът на „зелена зона“ се определя от Столичен Общински съвет, съгласно одобрен списък, Приложение № 1, а условията и редът за паркиране в зоната се указват с хоризонтална маркировка и вертикална пътна сигнализация от съответните звена на Столична община при спазване на действащите нормативни разпоредби. Смисълът на употребения от националния и местния законодател термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници – улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране. Съответно вън от обхвата на зоната остават местата, на които по закон е забранено престоят и паркирането, или такива, паркирането на които би довело до невъзможност да се осъществява движението, или такива по усмотрение на собственика на пътя.

От представените по делото доказателства се установява, че цялата [улица]в [населено място] е включена с решение на общинския съвет в зоната за платено почасово паркиране, където се намира и процесното място на паркиране на лек автомобил марка „Пежо 206“ на 17.12.2022г. За жалбоподателя спорен по делото е въпросът имало ли е съответна хоризонтална маркировка на конкретното място на паркиране на автомобила, означаваща зоната за платено паркиране. Липсата ѝ според него означава свободна зона, респективно недължимост на такса паркиране по чл.99, ал.3 от ЗДвП, каквато той въобще не твърди да е заплащал. По отношение наличието на вертикална маркировка за „Зелена зона“ не спори, а и действителното ѝ разположение се установява категорично от данните по делото. От снимковия материал е видно, че пред автомобила липсва маркировка. Не се установи пространството пред автомобила да представлява паркинг на някое учреждение. Пространството пред двата гаража пък е вход - изход, а не за паркиране, а намиращото се между тях пространство е част от платената зона, поради което са монтирани и антипаркинг стълбчета.

Настоящият съдебен състав счита с оглед очертаната по-горе нормативна уредба, че само липсата на обозначени паркоместа с хоризонтална маркировка не изключва терена им от зоната за платено паркиране, освен ако конкретните такива не попадат в забраната по чл.98 от ЗДвП, каквито данни по делото не се установяват за [улица]срещу № 145. Хоризонталната маркировка с отбелязани паркоместа е само и единствено за улеснение на самите шофьори и целта ѝ е да указва начина на паркиране – надлъжно или напречно на оста. Режимът за безплатно паркиране в обхвата на „Зелена зона“ е изрично регламентиран в чл.55 и сл. От НОДТСО, не е поставен в зависимост от хоризонталната маркировка и не е приложим спрямо жалбоподателя и управлявания от него автомобил. Затова съдът приема, че са осъществени всички материалноправни предпоставки по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за принудително блокиране на лекия автомобил марка „Пежо 206“ с рег. [рег.номер на МПС] на 17.12.2022г. - паркиране на моторно превозно средство в зона, изрично обозначена с пътен знак за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане не е извършено към установения за валидността на

плащането момент.С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната ПАМ „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“ е материално законосъобразна и издаването ѝ съответства на целта на закона да се възстановят вредните последици от административното нарушение – използването на общинската собственост без да е заплатена дължимата за това такса. Подадената срещу нея жалба е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Като неоснователна следва да се приеме и жалбата в частта относно наложената ПАМ “принудително преместване”.

Във връзка с оспорване законосъобразността на първата от приложенияте спрямо автомобила ПАМ - поставяне на скоба, съдът констатира, че е била спазена процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия са регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случай се установи, че е налице такова поведение на водача, респ. възникнали са и предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта. Същата е спазена и жалбата в тази част следва да се приеме за неоснователна.

Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед № СОА20-РД95-502/29.12.2020 г. и приложение №1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса.

При този изход на спора, жалбоподателят следва да понесе направените и претендиращи от насрещната страна разноски в размер на 1200 лв. с вкл. ДДС, съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за плащане.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Й. И. ЕГН-[ЕГН] против принудителна административна мярка „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“, приложена на 17.12.2022г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “Принудително преместване на МПС на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА И. Й. И. ЕГН-[ЕГН] да заплати в полза на Р. С., контролър автомобилен транспорт, той и шофьор в ЦГМ ЕАД и С. М.-инспектор контрол паркиране в ЦГМ С. сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

